

Continuïtat o renovació?

El proper dia 27 de juliol se celebraran eleccions a Can Barça. Josep Lluís Núñez té totes les de guanyar i convertir-se així en el president del centenari del club blau-grana. Al davant tindrà una oposició força diversificada i amb escasses opcions d'èxit.

El passat dimarts dia 15 de juny la junta directiva del Futbol Club Barcelona anunciava una nova convocatòria d'eleccions a la presidència del club. La data escollida, el diumenge 27 de juliol, va generar dures crítiques a la directiva encapçalada per Josep Lluís Núñez, que legitimava la decisió emparant-se en la voluntat popular del soci barcelonista. Segons un estudi encarregat pel club, un 77% dels socis enquestats responia afirmativament a la pregunta

“Aniria a votar al mes de juliol?”.

La cursa electoral cap a la presidència d'una de les entitats socials més representatives de Catalunya començava a partir d'aquell moment. L'empresari Àngel Fernández, un home de negocis resident a l'Hospitalet de Llobregat, fou el primer que va presentar una candidatura per contrarestar la de l'actual president Núñez, que ja ha fet saber la seva intenció de presidir l'entitat barcelonista per sisena vegada

consecutiva. Àngel Fernández és el president de Living Group, una empresa que inclou la immobiliària Don Piso. “La fi de la supèrbia” és el lema que ha triat per conduir la campanya, però encara no té decidit quines són les persones que li donaran suport, tot i que s'ha parlat de l'exgerent del Barça, Anton Parera, de l'agent de jugadors Josep Maria Minguella i fins i tot de Johan Cruyff, encara que el tècnic holandès ha desmentit aquesta possibilitat i ha deixat clar que no

pensa entrar en el joc electoral. De moment Joan Uriach, president dels laboratoris farmacèutics que porten el seu nom, ha fet públic el seu suport a Fernández.

En la presentació pública de la candidatura, Àngel Fernández, que va ser directiu de la secció de bàsquet del Barça, va admetre que havia votat Núñez en les eleccions de 1989, un fet que presenta una greu incoherència ja que el president de Don Piso va ser soci del Barça entre 1964 i 1974 i actualment ho és d'ençà 1995 amb el carnet número 99.935 i, per tant, és impossible que votés Núñez l'any 1989 quan només els socis vigents figuren al cens electoral.

Un altre possible candidat és Josep Oriola San Nicolás, advocat de l'empresa Gortin Corporation a l'estat espanyol, la que vetlla pels drets del jugador brasiler Ronaldo. Oriola pretén formar una junta barcelonista renovada i dinàmica. I un altre podria ser Jordi Casals, tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Sant Boi del Llobregat, qui des del primer moment va manifestar el desig de presentar candidatura. Qui també donarà guerra en aquestes eleccions serà Jaume Llauredó, president del Fòrum Samitier, club de debat barcelonista creat l'any 1990. Llauredó, que és empresari i assessor financer, ha estat en els darrers anys el cap visible de l'oposició a Núñez. Darre-rament ha tingut una mala experiència com a màxim accionista de la Unió Esportiva Lleida, però ningú no dubta que enguany vulgui aprofitar l'ocasió per accedir a la presidència del Barcelona.

L'oposició, sense líder. Uns dies després que es fes oficial la convocatòria d'eleccions diverses persones representatives de la societat catalana, agrupades entorn de la plataforma Renovació Barcelonista, van buscar un líder capaç de capitanejar una candidatura única que fos capaç de donar la rèplica a l'actual president del Barça. El primer nom que va aparèixer fou el de Carles

ARXIU / RICARD CUGAT

Tusquets Trias de Bes, president executiu de Fibanc i de la Fundació del Cercle d'Economia. L'ex-tresorer del Barça va denegar encapçalar cap candidatura per ra-

La candidatura impulsada per la plataforma Renovació Barcelonista busca un candidat de pes per enfrontar-se a Josep Lluís Núñez.

ons professionals, les mateixes raons que va esgrimir Joan Castells, president de la mútua FIATC, la segona opció per encapçalar la candidatura renovadora. Abans de Tusquets i de Castells altres reconeguts barcelonistes havien estat sondejats per la plataforma perquè agafessin el timó. Entre ells figuraven el doctor Santiago Dexeus, l'ex-secretari d'Esports de la Generalitat, Josep Lluís Vilaseca, l'ex-ministre Ernest Lluch, el vice-president del consorci del MAC-

AVUI

BA, Leopoldo Rodés, i altres empresaris de reconegut prestigi del món financer i comercial català. Cap d'ells, però, no es va decidir a llançar-se a la lluita electoral barcelonista. Només l'empresari Evarist Murtra, el número dos de Sixte Cambra en les eleccions de 1989 i ex-directiu del Barça amb Núñez, sembla

Jaume Llauredó i Àngel Fernández seran segurament dos candidats opositors a Núñez. El dia 7 de juliol és la data límit de presentació de candidatures.

DAVID FERNÁNDEZ

Vol ser president del Barça?

Requisits bàsics:

1. Ser major d'edat i no estar incapacitat.
2. No ser estranger.
3. Antiguitat mínima com a soci d'un any.
4. No haver estat vinculat al Barça (jugador, tècnic, empleat...) en els darrers dos anys.
5. Presentar 1.487 butlletes de suport de socis.
6. Lliurar un aval bancari d'1.489.500.000 ptes.

disposat a lluitar per la presidència del Barça.

Segurament fins el proper 7 de juliol, data màxima per presentar candidatures, apareixeran més noms, tot i que de moment Núñez és qui surt amb un clar avantatge. El proper 27 de juliol el soci en tindrà la paraula, encara que hagi de sacrificar un dia de les seves vacances. Fins i tot en això el Barça també ha de ser més que un club.

Jordi Finestres